

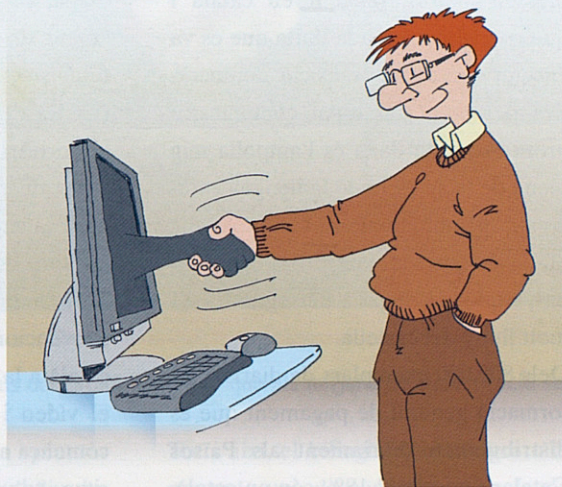
Sis raons

LA FEBRE DELS DIARIS personals interactius (*blogs* o bitàcoles) a Internet no és un fenomen generalitzat, però sí un símptoma. No tots els usuaris volen participar activament en el debat públic sobre temes d'actualitat, però hi ha ciutadans que no se senten identificats amb la mirada dels grans diaris i televisions, així que busquen noves fonts d'informació, més properes, on ells també poden expressar la seva perspectiva. Internet ha facilitat que apareguin noves formes de seguir l'actualitat i els mitjans han de ser conscients d'aquesta tendència social. Té més avantatges sumar-s'hi que quedar-s'hi al marge.

Sumar-s'hi vol dir fer uns mitjans de comunicació més participatius i transparents, més humils i oberts a l'audiència. La competència dels diaris personals no és l'única bona raó per donar aquest pas. (1) Fomentar la participació dels usuaris permet fer un periodisme més plural i més proper a les inquietuds dels ciutadans, perquè els donem veu per expressar què els preocupa. (2) Significa promoure que l'audiència s'impliqui en els temes d'actualitat, en el debat públic, de manera que estarem promovent ciutadans més actius i responsables. (3) I també és un pas crucial per fidelitzar els usuaris, no tan sols dels webs, sinó també dels mitjans tradicionals, perquè quan donem a un ciutadà l'oportunitat de col·laborar es pot sentir molt més a prop dels periodistes. Si permetem que els usuaris siguin actius posem les bases perquè formin una comunitat sòlida al voltant del nostre mitjà, passen de ser consumidors anònims a

persones que es coneixen i intercanvien coneixement i opinió.

Per materialitzar aquestes possibilitats cal anar més enllà de la creació d'un fòrum de debat al web del mitjà. Els fòrums són percebuts pels usuaris com un espai aliè a la publicació. (4) Les aportacions dels ciutadans seran molt més valuoses i valorades si s'integren a la producció periodística. Internet és el millor canal per facilitar-ho, però les aportacions també poden enriquir els

Ferran Pous

mitjans tradicionals, convertir-se en matèria primera per a notícies, reportatges i entrevistes que expressin de manera transparent que els periodistes escolten la seva audiència, aquesta audiència activa.

Apunto dues idees concretes, dues estratègies per portar a la pràctica aquests principis: (5) Les entrevistes col·lectives per mitjà de xat (habituals en més d'un web informatiu) són un primer pas per donar veu i protagonisme a l'audiència en la producció d'informació. Publicar un extracte en la versió de paper del mitjà encara els donaria més valor. Però el diàleg podria anar més enllà de l'entrevista

—intensa però breu— i ser un veritable procés de decisió col·lectiva: els webs informatius poden ser les plataformes ideals per canalitzar la informació, les propostes i les opinions dels ciutadans sobre decisions de govern en fase d'estudi, especialment en l'àmbit local.

També es pot anar més enllà i involucrar els usuaris com a productors d'informació. (6) Una solució antiga, però immensament més àgil i fructífera amb Internet, és crear la figura dels "corresponsals de barri", col·laboradors que aporten notícies i imatges d'àmbit local a una secció específica del web que hauria de tenir presència destacada en portada. Algunes d'aquestes notícies podrien ser la base per a la feina d'un periodista del mitjà, que prepararia una peça més completa per a la televisió, la ràdio, el diari o el propi portal.

Algú pot argumentar que la nostra professió ja està prou precaritzada com per fer aquesta mena d'experiments. Però els ciutadans no volen fer competència als periodistes, no ens volen substituir. Es tracta d'establir una nova relació amb ells en què se sentin més participants del procés d'informar-se, més responsables del debat públic. Evidentment això no serà possible si els mitjans no obrim les nostres portes. Si no ho fem els usuaris

No es tracta de substituir els periodistes sinó d'establir una nova relació entre la professió i els ciutadans

més actius buscaran un altre espai per fer-se sentir i correm el risc d'anar perdent el nostre paper com a canalitzadors de la discussió social i política. Si donem als usuaris l'oportunitat de participar, valoraran més la nostra feina i ens ajudaran a fer-la millor.